

Výpisky z knihy **Stromu zbývá naděje** od **Tomáše Halíka**

By [Kolafa](#) [1] at Út, 11/17/2009 - 09:39

- [Výpisky z knih](#) [2]

první tři kapitoly

Naděje v bodu nula.

str18 : Po léta jsem hovořil a psal o tom, že víra, aby zůstala živou vírou potřebuje jako stálou společníci pochybnost (a pochybování, aby nezavedlo do bažin zatrpklé absolutní skepse, zas potřebuje víru). Dnes pokládám za podobně, ne-li ještě více důležité, aby se takto doprovázely a korigovaly víra a naděje. Pokud by víra zapomněla, že její předmět setrvává v oblaku tajemství, do něhož smí vstoupit jen naděje, mohla by se stát ideologií, prodavačkou jistot, pokud by se naděje odpoutala od víry, hrozilo by jí, že jí snadno unese vítr snění, iluzí a přání.

str32 : Kde byl Bůh v Osvětlení? Ptali se rabína Jonathana Sackse. "Byl tam v přikázání Nezapomínej," odpověděl rabín. (Jiní autoři tvrdí, že místo této otázky, která se snaží přesunout odpovědnost za dějinné zločiny na Boha, má být kladena jiná otázka: Kde byl člověk v Osvětlení? Co to ze sebe lidé udělali, když byli schopni páchat něco takového?)...Pravý Bůh nepřichází nikdy jako náhražka či konkurence naší svobody, jako ten, který by nás zbavoval naší odpovědnosti. Naopak: Dovolává se naší svobody a svěruje svou věc do naší odpovědnosti v podobě poslání a zaslíbení....Přichází v podobě výzvy :Vstaň, máš ještě dalekou cestu před sebou! A dostane-li se nám daru naděje, pak ji dostáváme jako chléb na cestu.

Naše nynější krize

str44 : Ozve-li se slovo krize, hned se ze všech stran jako supi slétají náboženští a sekulární mesiáši se svými nabídkami, jednoduchými a zaručenými recepty na spásu. str45 : Chci naléhavě upozornit, aby se na jednu věc nezapomnělo: na nutnost překonat krizi důvěry, hledat prameny naděje. Nemá-li člověk (ani společnost) dostatek důvěry a naděje (anebo, když na místo naděje nastupují iluze), nebude mít sílu uvést do pohybu ani ona technická opatření, která jsou k zvládnutí krizí nezbytná.

Andělům dnešních církví piš...

str 48 : Na současném pestrém náboženském trhu se nejlépe prodává zbožnost bez zátěže etických závazků...

str 52 : ...mnozí z těch západních lidí, kteří se považují za budhisty, ve skutečnosti praktikují nikoliv buddhismus, nýbrž principy křesťanství, zbaveného ovšem toho, co lidem dnes na křesťanství a zejména na křesťanských církvích, připadá nesympatické.

str 54 : Otázka antikoncepce se pro jisté církevní kruhy stala šiboletem (rozpoznávacím znamením přítele od nepřítele) v posuzování pravověrnosti...Člověk, který rozhořčeně vrhá kámen na ženu, která podstoupila potrat, se může lehce vmluvit do role Hospodinova spravedlivého, aniž by se obtěžoval uvažováním a zjišťováním, co ji k tomuto tragickému kroku vedlo....tento typ čirého farizejství, záměna morálky za morální rozhořčení, představuje jeden z velkých morálních bankrotů soudobého křesťanství.

str 58 : Každý fundamentalismus a fanatismus nutně potřebuje nepřítele, kterým může sebe i svět strašit.

str 59 : Hon na heretiky (odpadlíky - moje pozn. pro SJ) je nejtypičtější sport a často jediná aktivita fundamentalistických tradicionalistů, má ve skutečnosti jim samým a světu zakrýt, že to oni jsou heretiky.

Zdrojové URL: <http://sj.rozcesti.org/node/362>

Odkazy:

[1] <http://sj.rozcesti.org/users/kolafa>

[2] http://sj.rozcesti.org/taxonomy_vtn/term/38